

[Hanne Severinsen]

Det er også vigtigt, at vi kommer ud i enhver krog af landet. For Venstre er det vigtigt, at teaterliv ikke bare er noget, der foregår i de store byer. Vi skal have en geografisk spredning. Vi havde gerne set den model, der var i første omgang, hvor man så at sige nærmest tvang egns-teatrene længere ud. Det har der øjensynlig ikke rigtig været stemning for, så det kunne vi ikke få flertal for. Derfor vil vi selvfølgelig prøve at arbejde videre med den model, som ligger her.

Vi er tilfredse med, at børneteateret skal tilgodeses. Vi kan så i udvalget drøfte det spørgsmål, fru Ingerlise Koefoed nævnte, nemlig om der er sikring nok i formuleringen, som det er udtrykt her. Det er vel noget, vi må kunne få ministeren til at præcisere lidt nærmere, for jeg er helt enig i, at selvfølgelig skal børneteateret også tilgodeses.

Forslaget om, at der skal være ens tilskud til dyre og billige billetter, er vi meget varme tilhængere af. Vi synes, at det er helt urimeligt, at man på den måde fra teatrenes side kan spekulere i denne ordning. Og så synes vi også, at det er karakteristisk, så mange gange de dyre billetter bliver udsolgt først. Det må jo være, fordi der er et eller andet i vejen med udbud og efterspørgsel. Vi er overbeviste om, at et ens tilskud vil give en større spredning, og derved vil alle teatergængere, både de, der vil sidde flot, og de, der bare vil se forestillingen, få bedre muligheder.

Vi er også tilfredse med den nye ordning for uddannelse af skuespillere, og vi ser med interesse på, at der skal gøres noget mere for dansen. Vi er selvfølgelig nok lidt bekymrede for, om Teaterrådet får for megen kompetence. Det er store beføjelser, der gives Teaterrådet. Man har ganske vist indsat en ministerankebeføjelse, og det er vi tilfredse med, men det er selvfølgelig noget, man som minister nødig skulle sidde og bruge ustandselig.

Derfor er det også meget vigtigt, at Teaterrådet bliver så alsidigt sammensat som overhovedet muligt. Måske kan vi også i udvalget se på, om man i tilstrækkelig grad har præciseret i de forskellige paragraffer, hvilke formål Teaterrådet skal tilgodese. Men det vigtige er i hvert fald – set med mine øjne – alsidigheden.

Det har været diskuteret, om brugerindflydelsen f.eks. fra Danmarks Teaterforeninger er stor nok. Jeg mener, at det er vigtigt, at vi også i

udvalget ser på, hvordan Danmarks Teaterforeninger kan få så megen indflydelse som overhovedet muligt, for det er jo i sidste ende dem, der er brugerne.

Ud over det er vi tilfredse med, at man inkorporerer Det Kgl. Teater, og at man inkorporerer loven om Den Kulturelle Fond. Det går vi ind for, og vi mener, at det skulle være muligt nu at finde et fornuftigt kompromis om teaterloven, sådan at vi kan få ro i dansk teaterliv. Et af de største problemer ved, at det har taget så lang tid, er, at det også har skabt en del uro rundt omkring.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Fru Hanne Severinsen siger, at der er teatre, der klarer sig uden offentlig støtte, og det synes jeg er interessant. Jeg vil gerne høre, hvilke teatre det er, der klarer sig uden offentlig støtte i Danmark. For selv de teatre, der ikke er på finansloven, på amtsrådets budget eller på andre budgetter, men deltager i abonnementsordningen, får i høj grad offentlig støtte, og det synes jeg er i orden af hensyn til publikum. Men at man ikke får offentlig støtte, det passer ikke.

Så synes jeg også, det er nogle flotte bemærkninger, der er ført frem omkring publikum: De, der vil sidde flot, og de, der bare vil se en forestilling. Det er nogle flokler, og jeg synes, det er en mærkelig måde at omtale publikum på. Jeg synes, at så mange som muligt skal have retten til og muligheden for at komme i teater på rimelige vilkår, og abonnementsordningen er altså med til at sikre salg af alle slags forestillinger, både dem, der – som man siger – sælges forfra, og dem, der sælges bagfra.

At skulle vælge tre forestillinger på forhånd ved en sæsonstart, at skulle beslutte sig for at gå i teatret, det er ganske godt, for mange af dem, der ikke får taget den forhåndsbeslutning om at gå 3 gange eller 5 gange i teatret, kommer jo slet ikke af sted.

Hvis vi havde et nyt initiativ på teaterområdet, som vi måske kunne kalde pendlerteatret, der gav forestillinger kl. 17, så folk ikke skulle tage hjem til Allerød eller til Hornslet, eller hvor de bor, langt fra deres teater, så kunne det godt være, at der kom nogle flere i teatret.

Men hvilke teatre klarer sig totalt uden offentlig støtte?